

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **P.L.**, IČO: X., **o schválení konečnej správy, o speňažení konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty**, o odvolaní konkurzného veriteľa S., a. s., C.B., IČO: X. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2011, č. k. Z-2-3K 12/1996-277, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2011, č. k. Z-2-3K 12/1996-277 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, doručenú 29. decembra 2008, tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty s doplnkom z 25. januára 2011 aj s prílohami.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správca konkurznej podstaty JUDr. J.G. predložil 29. decembra 2008 súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu (ďalej len „konečná správa“). Proti konečnej správe podal námietky konkurzný veriteľ S., a. s., C.B., IČO: X. (ďalej len „S., a. s.“), ktorý poukazoval na vysoké výdavky správcu konkurznej podstaty, a to najmä na cestovné náklady v sume 214 665 Sk, úschova písomností v sume 683 808 Sk a výkon strážnej služby v sume 854 328

Sk. Ďalej namietal, že celý výťažok z predaja založeného majetku bol použitý správcom na výdavky spojené s vedením konkurzu.

Súd konečnú správu schválil s tým, že námietky veriteľa S., a. s. zamietol. Na odvolanie veriteľa S., a. s. Najvyšší súd SR uznesenie súdu prvého stupňa z 28. apríla 2009 (č. l. 212) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa na pojednávaní konanom 3. novembra 2009 opätovne schválil konečnú správu z 18. decembra 2008 tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty. Na odvolanie veriteľa S., a. s. Najvyšší súd SR opätovne uznesenie súdu prvého stupňa z 3. novembra 2009 (č. l. 228) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Ďalej z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pred pojednávaním správca konkurznej podstaty predložil doklady na strážnu službu, archívniectvo a cestovné náklady. Pred pojednávaním do predmetných dokladov nahliadol aj veriteľ S., a. s. Na pojednávaní 18. októbra 2011 súd prejednal náklady správcu konkurznej podstaty, ktoré mal v súvislosti s konkurzným konaním. Pri cestovných nákladoch správca konkurznej podstaty upresnil, že išlo o skutočné náklady, ktoré vznikli pri prezentácii záujemcom o areál, náklady pri cestách na sudy v rámci súdnych sporov, cesty na obecné úrady, kataster, za znalcami a pod. Časť nákladov tvorili výdavky účtovníčky, ktorá cestovala zo sídla úpadcu k správcovi konkurznej podstaty. Z tabuľky založenej v spise (č. l. 249) vyplýva, že po speňažení konkurznej podstaty (v roku 2001) prudko klesli cestovné výdavky správcu konkurznej podstaty. Náklady na strážnu službu na stráženie družstva predstavovali 854 238 Sk. Išlo o mzdy 3 až 4 pracovníkov, ktorí mali plat 6 469 Sk mesačne (vrátane príplatkov, nočných, sviatkov, sobôt, nedeľ a odstupného). predmetný areál bol strážený viac ako 44 mesiacov. Keďže predmetný areál bol strážený až do speňaženia, strážna služba bola platená zo speňažovania iného majetku, ako majetku oddeleného veriteľa. Správca konkurznej podstaty na pojednávaní predložil mzdové listy a zmluvu o strážnej službe. Náklady na archiváciu súd uznal za primerané vzhľadom k obdobným nákladom, ktoré boli v ostatných konkurzných konaniach. Správca na pojednávaní doložil komplexné účtovné doklady. Jednotlivé náklady boli zaúčtované v účtovníctve, a tým aj preukázané. Náklady na strážnu službu preukázal faktúrami, ktoré boli preplatené za vykonané strážne služby. Z tabuľky založenej v spise na č. l. 249 vyplýva, že tvrdenia veriteľa o zaťažení výťažku určeného pre oddeleného veriteľa nákladmi na archiváciu sú neoprávnené. Z predmetnej tabuľky vyplýva, že oddelený veriteľ sa na nákladoch konkurzu podieľal 57%-ami, vo zvyšku 43%-ami ostatní veritelia.

Z predložených účtovných dokladov, týkajúcich sa výdavkov správcu, je zrejmé, že správca preukázal opodstatnenosť a účelnosť jeho výdavkov v tomto konkurznom konaní. Ďalej uviedol, že k speňaženiu majetku zabezpečeného záložným právom v prospech oddeleného veriteľa došlo až v VII. kole. Do času speňaženia správca vykonával svoje povinnosti riadne, vrátane platenia priebežných nákladov v súlade so zákonom. Súd ďalej konštatoval, že pokiaľ by aj oddelený veriteľ bol v roku 2001 požiadal o vydanie výťažku zo speňaženia zabezpečeného majetku, musel by správca postupovať v súlade s § 28 ods. 2 Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“), t. j. vydať výťažok po odpočítaní nákladov správy, speňažovania, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu. Do času speňaženia tohto majetku bol príjem zo speňaženia a vykonané úhrady nákladov konkurzu približne 1,7 mil. Sk. V rámci konkurzného konania boli vynakladané prostriedky zabezpečené správcom speňažovaním iného majetku. Súd považuje za dôvodné rozpočítať náklady spôsobom, ako to vykonal správca. Námietky veriteľa sú preto neopodstatnené, veriteľ nepreukázal nehospodárnosť správcu konkurznej podstaty pri jeho výkone.

Proti napadnutému uzneseniu podal konkurzný veriteľ S., a. s. odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O. s. p. Uviedol, že ohľadom námietky odvolateľa proti cestovným výdavkom správcu konkurznej podstaty vo výške 7 125,57 eur súd prvého stupňa v napadnutom uznesení konštatoval, že správca predložil účtovné doklady, týkajúce sa cestovných výdavkov. Nezdôvodnil, na základe čoho považoval tento výdavok za účelne vynaložený. Neskúmal, či bolo účelné, aby účtovníčka denne dochádzala do Nitry a či vykonávala práce len pre toto konkurzné konanie. Správca konkurznej podstaty v doplnení údajov z 28. januára 2011 len všeobecne konštatuje, že cestovné výdavky vznikli v súvislosti so zostavovaním súpisu konkurznej podstaty pri obhliadkach areálu záujemcami, pri kontrolnej činnosti zabezpečovania stráženia pomerne rozsiahleho areálu. V tejto časti je uznesenie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, pretože súd prvého stupňa len prevzal konštatovanie správcu. Ohľadom výdavkov na strážnu službu je odvolateľ toho názoru, že tento výdavok je vzhľadom na dosiahnuté príjmy neprimerane vysoký, resp. neefektívne vynaložený, keďže zo speňaženia stráženého majetku nebudú konkurzní veritelia uspokojení. V danom konkurznom konaní nebol naplnený základný cieľ a účel konkurzu, a to aspoň pomerne uspokojiť veriteľov dlžníkovho majetku. Čo sa týka výdavkov za archiváciu, odvolateľ namietal, že správca konkurznej podstaty nákladmi na archiváciu zaťažil výťažok určený pre oddeleného veriteľa. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení len konštatoval, že náklady na archiváciu sú preukázané a primerané vzhľadom k obdobným nákladom, ktoré

boli v ostatných v konkurzných konaniach. Odvolateľ má za to, že napadnuté uznesenie je v tejto časti nekonkrétne, a preto nepreskúmateľné. Súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, akým spôsobom správca zisťoval cenové ponuky iných archivačných spoločností, či správca urobil výberové konanie na výber archivačnej činnosti. Odvolateľ má za to, že nie je možné uspokojiť sa s tvrdením správcu, že zisťoval cenové ponuky bez toho, aby toto tvrdenie bolo v konaní preukázané. Z uvedeného tvrdenia nie je možné posúdiť primeranosť nákladu na archiváciu.

Ďalej uviedol, že S., a. s. má v tomto konkurznom konaní postavenie najväčšieho veriteľa s právom na oddelené uspokojenie, keďže na podstatnú časť nehnuteľného majetku patriaceho do konkurznej podstaty mala zriadené záložné právo. Celý výťažok z predaja založeného majetku v prospech odvolateľa bol použitý správcom na neefektívne výdavky spojené s vedením konkurzu vo výške 2 553 693 Sk. Odvolateľ má za to, že správca v konkurznom konaní postupoval v rozpore s ust. § 28 ZKV, keď sumu určenú pre oddeleného veriteľa zaťažil neprimerane vysokými výdavkami. V zmysle § 28 ZKV je výťažok určený pre oddeleného veriteľa možné zaťažiť len nákladmi správy do dátumu speňaženia, nákladmi speňaženia a pomernou časťou odmeny. Z uvedeného dôvodu by sa mala krátiť odmena správcu konkurznej podstaty a z tejto čiastky by mal byť aspoň čiastočne uspokojený odvolateľ ako oddelený veriteľ. Cieľom konkurzu nie je vytvárať neprimerane vysoké výdavky konkurzu a správcu, a tým zaťažovať konkurznú podstatu a ukracovať veriteľov. Úlohou konkurzného súdu je predovšetkým kontrola činnosti správcu počas konkurzu a vydávanie opatrení za účelom odstránenia prietahov v konaní a nehospodárneho nakladania finančných prostriedkov na činnosť správcu. V danom konkurznom konaní sudca nevykonával svoju kontrolnú funkciu v súlade so zákonom a nezabránil prietahom v konaní po dobu 12 rokov. Správca sa v podaní z 25. januára 2011 vyjadruje k podielu oddeleného veriteľa v pomere k ostatným veriteľom. Spôsob výpočtu podielu oddeleného veriteľa v pomere k ostatným veriteľom, na nákladoch uvedený na č. 1. 250 súdneho spisu, v spojení s tabuľkou „Prehľad o príjmoch a výdavkoch za roky: 1997-2008“ je nezrozumiteľný - nekorešponduje s číselnými údajmi uvedenými v konečnej správe, a tým je nepreskúmateľný. V konečnej správe, ako aj v doplnení údajov do konečnej správy z 25. novembra 2011 absentujú konkrétne, zákonom povolené náklady, ktorými správca môže zaťažiť majetok oddeleného veriteľa.

Správca konkurznej podstaty sa k odvolaniu konkurzného veriteľa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie konkurzného veriteľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu konkurzného veriteľa nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty predložil 29. decembra 2008 súdu prvého stupňa konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Z konečnej správy vyplýva, že suma určená na uspokojenie veriteľov predstavuje sumu spolu 3 498 538 Sk a náklady a výdavky sú v sume 3 498 538 Sk. Proti konečnej správe podal veriteľ S., a. s. námietky, kde namietal výšku výdavkov v konkurze. K námietkam sa vyjadril správca konkurznej podstaty podaním z 22. apríla 2009. Súd prvého stupňa uznesením z 28. apríla 2009 (č. l. 212) konečnú správu schválil a námietky konkurzného veriteľa S., a. s. zamietol. Na odvolanie veriteľa S., a. s. odvolací súd uznesením z 30. júna 2009 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. Súd prvého stupňa rozhodol opätovne uznesením z 3. novembra 2009, ktorým schválil konečnú správu z 29. decembra tak, ako ju predložil správca konkurznej podstaty. Na odvolanie veriteľa S., a. s. odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa z 3. novembra 2009 zrušil a uložil mu, aby podrobne preskúmal námietky odvolateľa, tieto vyhodnotil a uviedol, z akých dokladov vychádzal pri ich posúdení a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Správca podaním, doručeným súdu 7. februára 2011, doplnil údaje do konečnej správy a bližšie špecifikoval jednotlivé výdavky, ktorých výšku namietal veriteľ S., a. s. Správca konkurznej podstaty predložil súdu podaním z 18. apríla 2011 účtovné doklady, týkajúce sa účtovných operácií v priebehu rokov 1997 - 2008 vo vzťahu k vynaloženým výdavkom - mzdy a odvody za výkon strážnej služby, výdavky na cestovné správcu a pracovníkov a výdavky na archiváciu dokladov v zmysle zákona. Po predložení týchto dokladov do spisu nahliadol aj konkurzný veriteľ S., a. s. Na pojednávaní 18. októbra 2011 súd prvého stupňa opätovne prejednal konečnú správu a námietky veriteľa S., a. s. Na tomto pojednávaní správca bližšie špecifikoval výšku a účelnosť výdavkov, ktorých výšku namietal konkurzný veriteľ. Veriteľ S., a. s. na tomto pojednávaní uviedol, že dáva na zváženie súdu účelnosť cestovných výdavkov, ktoré vznikli po predaji majetku a náklady na strážnu službu. Ďalej uviedol, že správca nepreukázal svoje tvrdenie, týkajúce sa výberu spoločnosti na archiváciu, že ušetril 700,-Sk na 1cm², a preto necháva na zváženie súdu posúdenie tejto námietky. Na tomto pojednávaní súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu.

Podľa § 29 ods. 1 ZKV /prvá veta/ správca podáva súdu správy o speňažovaní majetku z podstaty. Konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov predloží súdu po speňažení majetku z podstaty.

Podľa § 29 ods. 2 ZKV /prvá veta/ súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po ich vypočutí zistené chyby a nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov.

V zmysle § 29 ods. 3 ZKV konečnú správu a vyúčtovanie prejedná súd na pojednávaní, na ktoré predvolá správcu, úpadcu a konkurzných veriteľov, ktorí podali námietky, prípadne aj veriteľský výbor a rozhodne o nej uznesením, ktoré im doručí a vyvesí na úradnej tabuli súdu.

Súd prvého stupňa pri schvaľovaní konečnej správy a vyúčtovaní výdavkov správcu postupoval v súlade so Zákonom o konkurze a vyrovnaní, konečnú správu a námietky veriteľa na pojednávaní riadne prejednal a v napadnutom uznesení poukázal na podstatné skutočnosti, ktoré dostatočne odôvodňujú schválenie konečnej správy a dávajú odpoveď na podstatné námietky veriteľa.

Je potrebné uviesť, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave z 18. marca 1997, t. j. konkurzné konanie prebieha už 15 rokov. Správca konečnú správu predložil súdu prvého stupňa 29. decembra 2008. Rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorými schválil konečnú správu a zamietol námietky veriteľa S., a. s., Najvyšší súd Slovenskej republiky už dvakrát zrušil. Veriteľ S., a. s. sa oboznámil s účtovnými dokladmi, ktoré súviseli s výdavkami, ktorých výšku namietal. Na pojednávaní 18. októbra 2011 a aj v odvolaní veriteľ nespochybňoval správnosť a úplnosť účtovných dokladov, ktoré správca súdu prvého stupňa predložil. Rovnako aj súd prvého stupňa dospel k záveru, že jednotlivé doklady boli zaúčtované v účtovníctve, a tým aj preukázané.

K jednotlivým výdavkom, ktorých výšku a účelnosť veriteľ namietal, dospel súd prvého stupňa k správne mu záveru, že sú preukázané a veriteľ žiadnymi dôkazmi, ani inými skutočnosťami nepreukázal nehospodárne konanie správcu konkurznej podstaty.

Podľa názoru odvolacieho súdu záver súdu prvého stupňa o výške cestovných výdavkov je správny. Cestovné výdavky boli riadne preukázané doloženými účtovnými dokladmi. Tieto výdavky považuje odvolací súd za primerané vzhľadom na predmet speňažovania a účelne vynaložené. Cestovné výdavky predstavujú sumu 214 668 Sk. V danom konaní správca konkurznej podstaty speňažoval družstvo, ktoré sa, tak ako tvrdí, nachádzalo asi 30 km od sídla správcu. Správca potrebu ciest odôvodňoval tým, že cestovné výdavky vznikali pri obhliadkach areálu záujemcami o kúpu, znalcami a pri kontrolnej

činnosti a zabezpečovaní stráženia pomerne rozsiahleho areálu, účasťou na súdnych sporoch. Podľa odvolacieho súdu jednotlivé cesty správcu boli potrebné a nevyhnutné na zabezpečenie účelu konkurzu. Tak ako to správca špecifikoval, cestovné výdavky po predaji majetku družstva klesli. Za celé trvanie konkurzu do podania konečnej správy, t. j. 12 rokov, je podľa odvolacieho súdu výška cestovných výdavkov primeraná. Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že odvolateľ nešpecifikoval, že ktoré jednotlivé cesty považuje za neúčelné a výšku ich nákladov za neprimeranú. V tejto súvislosti treba uviesť, že nie je možné a ani potrebné, aby sa súd v rozhodnutí o schválení konečnej správy zaoberal každou jednotlivou cestou správcu a účtovníčky a odôvodňoval ich účelnosť.

Náklady na strážnu službu považuje veriteľ za neprimerane vysoké, resp. neefektívne vynaložené. Podľa odvolacieho súdu správca preukázal potrebu stráženia areálu družstva z dôvodu rozkrádania jeho majetku. Areál družstva bol podľa vyjadrenia správcu rozsiahly, a preto výkon strážnej služby bol zabezpečený 3 - 4 pracovníkmi. Areál bol strážený 44 mesiacov za sumu spolu 854 328 Sk, t. j. 6 469 Sk za mesiac. Podľa odvolacieho súdu správca konkurznej podstaty preukázal potrebu stráženia majetku konkurznej podstaty a náklady vynaložené za strážnu službu sú primerané a účelne vynaložené. Suma 6 469 Sk na osobu na mesiac vrátane príplatkov, stravného a odstupného je primeraná vzhľadom na vývoj priemerných miezd od roku 1997. Je potrebné uviesť, že majetok patriaci do konkurznej podstaty úpadcu bol predaný až v VII. kole ponúk, čo nasvedčuje tomu, že išlo o neatraktívny majetok a tvrdenie správcu, že išlo o zničené budovy a stavby, bez zvierat a strojov nebol žiadny záujem, je dôvodné. Z toho dôvodu sa strázenie predmetného areálu predĺžilo a tým aj vzrástli náklady na strážnu službu.

Odvolací súd považuje výdavky za archiváciu za primerané. Tvrdenie odvolateľa, že napadnuté uznesenie je v tejto časti nepreskúmateľné, nie je dôvodné. Skutočnosť, že správca nerobil výberové konanie na výber archivačnej spoločnosti, ale len telefonicky zisťoval ceny služieb jednotlivých archivačných spoločností, nemôže zakladať domnienku, že náklady na archiváciu nevznikli. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že náklady na archiváciu sú preukázané a primerané. Tak, ako správne uviedol, za služby spojené s archiváciou archivačná spoločnosť vystavila faktúru, ktorá bola uhradená a zahrnutá v účtovníctve úpadcu. Odvolateľ neuviedol konkrétne skutočnosti a nepredložil dôkazy, prečo považuje náklady za archiváciu za neprimerané.

Veriteľ S., a. s. uviedol, že v tomto konkurze má postavenie najväčšieho veriteľa s právom na oddelené uspokojenie, keďže na podstatnú časť nehnuteľného majetku patriaceho

do konkurznej podstaty úpadcu mal zriadené záložné právo. Táto skutočnosť však nezakladá dôvod, aby bol odvolateľ, aj keď ide o oddeleného veriteľa, plne uspokojený z predaja majetku, na ktorom mal zriadené záložné právo. Veriteľ sa musí v zmysle § 28 ZKV podieľať aj na nákladoch správy, speňaženia a vydania výťažku a odmeny správcu. Výťažok zo speňaženia založeného majetku v danom prípade pokryl náklady na jeho speňaženie, správu a odmenu správcu. Tvrdenie odvolateľa, že sumu určenú pre oddeleného veriteľa správca neoprávnene zaťažil neprimerane vysokými nákladmi nie je dôvodné. Všetky náklady konkurzného konania sú preukázané a primerané. Rovnako spôsob, akým správca rozvrhol náklady na konkurzné konanie, je správny a v súlade so Zákonom o konkurze a vyrovnaní. Odvolateľ nenamietal ani jednu konkrétnu položku z nákladov na stráženie, na archiváciu alebo cestovné výdavky, ktorá by nebola preukázaná, alebo neprimeraná. Samotná výška nákladov sa môže zdať na prvý pohľad vysoká, ale jedná sa o konkurzné konanie, ktoré do podania konečnej správy prebiehalo 12 rokov a predmetom speňaženia bol neatraktívny majetok, ktorý sa predal až v siedmom ponukovom kole. Tvrdenie odvolateľa, že by sa mala krátiť odmena správcu, nie je dôvodná a preukázaná. Z obsahu predloženého spisu nevyplýva skutočnosť, ktorá by nasvedčovala, že by správca porušoval svoje povinnosti, bezdôvodne predlžoval konkurz a zaťažoval ho neprimeranými nákladmi.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. apríla 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová